

Edgar Arthur Charman.

(1912-1945)

Toen ik de hiernaast staande foto's zag kwamen bij mij twee vragen op.

1. Hoe komt het dat iemand van de Royal Canadian Naval Volunteer Reserves een graf heeft gekregen op de Canadese Begraafplaats in Holten?
2. Wat was de reden van zijn dood op 2 september 1945?

Uiteraard wist ik dat na Victory-Europe Dag door verschillende oorzaken nog slachtoffers vielen, maar ook in september 1945?

Bij rondleidingen op de begraafplaats in Holten worden door de gidsen verschillende graven bezocht en wordt een toelichting gegeven omtrent het slachtoffer.

De criteria voor hun keuze is mij niet bekend.

De redenen voor mijn keuze waren de twee hierboven genoemde vragen.

Omdat de service-records van de oorlogsslachtoffers op internet te vinden zijn, startte ik mijn zoektocht naar informatie van achter mijn laptop.

Hierna wat ik ,boven water' kon krijgen, om in Navy termen te blijven.

Eerst de persoonlijke gegevens:

Edgar Arthur Charman, geboren op 4 november 1912 in Montreal, Quebec.

Zijn vader was in oktober 1918 al overleden, maar zijn moeder was nog in leven.

De gegevens over zijn broer, die in WO2 als sergeant bij een infanterieregiment diende, heb ik niet kunnen vinden.

Hijzelf was op 22 februari 1936 getrouwd met Wanda Eva Charman, geboren: Riley.

Op 2 januari 1942 werd hun gezin uitgebreid met een tweeling:

hun zoon werd Ronald Lawrence Edgar genoemd, hun dochter werd ingeschreven als: Patricia Gail Wander.

Edgar Arthur Charman nam dienst bij het reservepersoneel van de Royal Canadian Navy op 10 januari 1941.

Een speciale redenen daarvoor werd niet vermeld. Hij was niet werkloos want op zijn formulier wordt vermeld dat hij ,advertising manager' was bij de Material Divisie van Canadian General Electric in Montreal.

Hij had het vaderland al gediend van 29 juli 1940 tot 9 januari 1941 als ,trooper' bij het 3^e Canadian Motorcycle Regiment.

Hij was bij dat onderdeel min of meer ,weggestuurd'.

Als reden werd opgegeven dat men meende dat hij zich niet zou ontwikkelen tot een ,efficiënt militair'.

ACTIVE SERVICE CANADIAN SERVICE FORCE		M.F.M. 7 A 100-11-10-1000 11 G. 1777-28-1002
DISCHARGE CERTIFICATE		
This is to Certify that No. D. 3354 (Rank) Trooper.		
Name (in full) Edgar Arthur CHARMAN	enlisted in	
the 3rd. Canadian Motorcycle Regiment, A.F.		
CANADIAN SERVICE FORCE at Montreal, Que. on the twenty-ninth		
day of July 19 41.		
He served in 3rd. Canadian Motorcycle Regiment, A.F.		
and is now discharged from the service by reason of Not likely to become an efficient soldier. (Authority: Routine Order No. 37, Para. 5.)		
THE DESCRIPTION OF THIS SOLDIER on the DATE below is as follows:--		
Age 29	Marks or Scars	
Height 5 feet, 10 1/2 inches.	Scar upper lip. Scar right hand.	
Complexion Fair.		
Eyes Grey.	Conduct: Good. 678	
Hair Black.		
Signature of Soldier		C. P. Smith Officer Commanding
Date of Discharge 9th. January 1941.	Station:	

De dag daarop tekende hij dus bij Royal Canadian Naval Volunteer Reserves.

Zijn keuringsrapport vermeldde:

Circa 1,80 m groot, donkere haren en grijze ogen.

Bijzondere kenmerken: litteken op zijn voorhoofd tussen de ogen en een litteken aan de rechterkant op de bovenlip.

Zijn lichamelijke conditie was goed. Verder de vermelding op dat hij zowel Engels-talig als Frans-talig was.

Aangesteld werd hij als: ,Writer'. Hier naast de badge. Het is meteen duidelijk dat hij niet met de ,laagste rang' werd ingeschaald.

Of de inschatting bij het Motorcycle Regiment correct was, is moeilijk te beoordelen. Het lijkt er wel op dat Charman bij de marine reserves beter op zijn plaats was.

Writer [all with star with W in centre]:

Chief Petty Officer Writer

Petty Officer Writer

Leading Writer

Writer

Writer Probationer

Boy Writer

Op 19 mei 1942, al na ruim een jaar, werd hij opgeschaald als ,Leading-Writer".

Op het kenmerk ,karakter' scoorde hij ,zeer goed' en onder ,efficiency' stond vermeld: ,tevredenstellend'.

Voor die tijd (mei 1942) zijn er wat onduidelijkheden in zijn records.

Duidelijk is wel dat hij ingedeeld was op het divisie hoofdkwartier tot oktober 1941, met de rang ,Assistent to Leading Writer'.

In de records zien we dan een melding dat hij per 12 mei 1942 werd ingedeeld als ,Writer' op HMCS Cornwallis.

Een opleidings- en training centrum in Halifax, in gebruik genomen op 1 mei 1942, kosten \$ 9 miljoen.

Dan volgt een melding dat een en ander teruggedraaid werd onder verwijzing naar memo 20-07-1942.

De volgende melding: hij werd ingedeeld, als Leading Writer, op HMCS Bytown.

Het ,aardige' van HMCS Bytown was, dat het een ,depot-schip' werd genoemd, maar geen echt schip was.

Evenmin als de hiervoor genoemde [HMCS Cornwallis](#).

[HMCS Bytown](#) werd opgericht om RCN-personeel in Ottawa, ON, te kunnen uitbetalen.

Al het geüniformeerde personeel moest voor boekhoudkundige doeleinden in de boeken van een 'schip' worden opgenomen, zelfs als ze in dienst waren bij een vestiging aan de wal.

Dit was een traditie die was overgenomen van de Royal Navy en deze schepen werden 'stenen fregatten' genoemd.

HMCS Bytown diende in deze rol voor het Naval Service Headquarters (NSHQ) en de Ottawa Half-Company.

Die bestemming bleef voor Charman tot 1 december 1942.

De records vermelden dan de indeling: HMCS York
C.O.R.D.

Ook dit was een „stenen fregat“ voor de Royal Canadian
Navy Reserve Division (NRD) in Toronto.

De eenheid werd in 1942 opgericht ter vervanging van de
Royal Canadian Naval Volunteer Reserves Half Company.
De toevoeging C.O.R.D. staat voor Commanding Officers
Reserve Divisions.

Het is dus niet verwonderlijk dat we voor Charman de
aantekening vinden per 7 april 1943:

Promotie naar een „Commissioned Rank. Effectief per 21 april van dat jaar.

Op 8 april 1943 vinden we in zijn records dat hij „aan boord“ bleef van het „stenen fregat“ York.

Rang omschrijving: onderluitenant (tijdelijk). Toegevoegd aan de commanding officer van de reserve divisies.

In 1943 werd Edgar Arthur Charman, op papier althans, nogal heen en weer geschoven.

Per 26 april 1943 toegevoegd aan de Director of Special Services. Geregistreerd weer op HMCS Bytown.

Op 1 mei 1943, verhuisde ' hij weer naar HMCS York, met de aantekening dat hij was toegevoegd aan de staf
van de commanding officer van de reserve divisies, taak te vervullen bij de Navy Show van RCN.

Navy Show is een verhaal apart.

*Meet the Navy. Royal Canadian Navy musical revue produced during World War II under the supervision of
Capt Joseph P. Connolly, director of Special Services for the RCN. Rehearsals began in June 1943 at Hart
House in Toronto.*

De Navy Show werd opgezet, voor het amusement van personeel van de marine, het leger en de luchtmacht in
actieve dienst; bevordering van werving; [en] handhaving van de publieke moraal en goodwill'.

(lees het verhaal door deze link te activeren: (Engels)

<https://www.thecanadianencyclopedia.ca/en/article/meet-the-navy-emc>

Op You Tube kunt u de film zien die van deze show is gemaakt, neemt u hier de tijd voor dan bent u meer dan een
uur en een kwartier „zoet“.

Link: <https://youtu.be/d2pFecD3Ug8>

Opnamen zijn trouwens van na de oorlog, toen een deel van de oorspronkelijke crew al terug was naar Canada.

Per 18 september 1943 werd Charman weer overgeboekt naar HMCS Bytown. De kosten voor de Navy Show
werden blijkbaar geboekt op dit conto.

Begin april 1944 werd hij geregistreerd als (tijdelijk) luitenant. Nog steeds op de lijst van de Navy Show, dus
„aan boord van“ HMCS Bytown.

(Hopelijk volgt u het nog, persoonlijk moest ik wel drie keer kijken in de records-hs)

Per 28 september 1944 staat hij geboekt voor HMSC ,Stadacona', hij komt op de lijst voor de oversteek naar Engeland.

Ook HMSC ,Stadacona' is niet ,zeegaand', zoals uit het krantenknipsel hiernaast blijkt.

Het was eerder een depot van de Royal Canadian Air Force.

De dan volgende post voor Charman vermeldt:

HMSC Niobe (II), per 12 oktober 1944.

Ingedeeld bij de staf van de Canadian Naval Mission Overseas (CNMO) voor dienst bij de Naval Show.

HMSC Niobe (II) was, u raadt het al: geen echt schip.

De reden:

Vanwege het grote aantal matrozen in het Verenigd Koninkrijk dat wachtte op nieuwe schepen, of wachtte op schepen die uit de reparatie zouden komen, werd het noodzakelijk om opnieuw een vestiging aan wal te realiseren.

Omdat Canadese schepen speciaal Greenock als aanlegplaats gebruikten, begon de zoektocht naar een locatie in Schotland.

Na enige tijd onderhandelen over het Smithston Institute (het plaatselijke armenhuis en krankzinnigengesticht) werd een deal gesloten en HMCS NIOBE (II) werd op 15 december 1941 in gebruik genomen.

Het fungeerde als boekhoudbasis, bemanningspool en ziekenhuisopnamecentrum voor al het RCN-personeel in Engeland.

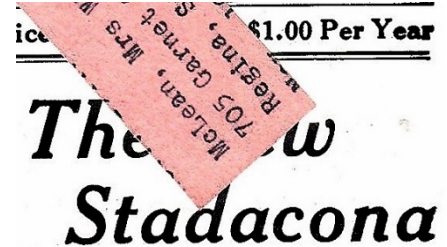
HMCS NIOBE (Greenock) werd op 9 februari 1946 gesloten.

HMCS NIOBE

Greenock, Scotland (2nd Commissioning)

Courtesy of the office of the RCN Heritage Officer

The commissioning last month of HMCS Stadacona II, at Halifax, newest of the Navy's big shore barracks establishments, meant "moving day" in the near future for more than 3,000 officers and ratings serving ashore in this congested seaport.

Stadacona II, the former Y-depot barracks of the RCAF, built three years ago on the outskirts of the city, was officially taken over by the Royal Canadian Navy January 3 and is rapidly being readied to accommodate officers and men in this base and to serve as a depot for transient personnel travelling through Halifax.

During the next few weeks ratings who have been living "ashore" here will be moving into Stadacona II to sling their hammocks in the one and two-story barracks blocks vacated by the airmen.

Already staffed with officers and key ratings who are supervising the changeover, the barracks is rapidly acquiring the atmosphere of a ship and a naval appearance. Air Force signs over buildings and doorways are coming down and Naval designations are taking their place. Rooms have become "cabins". Floors are now "decks." Kitchens are "galleys" and the sound of a boatswain's pipe is heard shrilling for attention to orders and announcements being relayed from the "quarter-deck", where the white ensign now flies over the establishment.

Captain of Stadacona II is A/Cdr. N. L. Pickersgill, RCNVR, of Regina, who has taken command of the "shore side ship" after four years of active service in this war and a record of more than 20 years without a break in the Volunteer Reserve.

Now 43, Cdr. Pickersgill served two years in the last war as a boy seaman and since 1939 has been in action against Germans and Japs in the Atlantic and Indian Oceans.

"We worked at night," Commander Pickersgill said recently. "Our job, during the tense time at the height of the battle of Britain, when everyone expected an invasion, was to act as extended lookouts for the coastal defences."

He has come east after 11 months in Regina, where he was in command of HMCS Queen, to the new and larger job as C.O. of Stadacona II. Living in Regina are his wife and two children, Lois 9, and David, 4.

Door plaatsing bij de staf van de Naval Show, of eigenlijk 'Meet the Navy' musical, kwam Edgar Arthur Charman in Europa.

De musical, eerstoptreden in september 1943 in Toronto, was al succesvol, 'on tour' geweest in Canada.

Aantal bezoekers: ruim 500.000.

Vervolgens de overtocht naar Schotland: 35 vrouwen en 40 mannen die het optreden verzorgden; een 25-mans orkest en 30 ondersteunende krachten, plus de nodige decors.

Na de overtocht volgden optredens in Schotland, Noord-Ierland, Wales en Engeland.

Absoluut hoogtepunt waren de optredens in Londen, waar ze meer dan vijf maanden speelden. Juist in de periode dat de V1's en V2's op de stad vielen. Op verzoek speelden ze voor de Koninklijke Familie in het Hippodroom.

Koning George VI deed een royale schenking.

Na Londen volgden voorstellingen in Parijs, Brussel, Amsterdam en tenslotte in Oldenburg-Duitsland.

Dit was dus, in het kort, de weg die Charman in Europa volgde.

Tot de dag, 2 september 1945, waarbij vermeld staat: 'accidentally shot' oftewel in het Nederlands: 'per ongeluk doodgeschoten'.

Van deze gebeurtenis zijn in Charman's records vrij uitgebreide beschrijvingen terug te vinden.

Verklaarbaar, omdat de toedracht uitvoerig is onderzocht.

Passend lijkt mij hier de vrij korte verklaring die in eerste instantie naar de weduwe werd gestuurd.

,Op de avond van de 1ste september 1945, na de Royal Canadian Navy Show in Oldenburg, keerde uw man terug naar het Royal York Hotel waar hij en leden van het gezelschap verbleven. Met een andere lid van de Navy Show bezocht hij de kamer van een marineofficier, die bezig was met het schoonmaken van een legerpistool.

In de loop van de avond werden andere wapens binnengebracht en onderzocht.

Nadat uw man zijn wapen uit elkaar had genomen en weer gemonteerd had werd het, per ongeluk, afgevuurd wat tot zijn directe overlijden leidde.

De conclusie van de onderzoekraad was dat de dood van luitenant Charman te wijten was aan onoordeelkundig handelen met vreemde wapens. Van opzet was geen enkele indicatie te vinden.

Namens het departement betuig ik mijn oprechte deelneming met het sterfgeval.

Met oprechte groeten, '

Onderzoek had uitgewezen dat er drie personen in de kamer waren. Behalve luitenant Charman waren dat: luitenant Elvidge en een dame, Leading-Wren Griffin.

De laatste was zo ongelukkig het wapen af te vuren waarbij Charman in zijn hoofd werd getroffen.

Het bleef onzeker of zij het wapen van de tafel had gepakt of dat het haar door Charman was aangereikt.

Zijzelf verklaarde dat het haar was aangereikt.

FN Browning

Zeker was dat er twee wapens een rol speelden.
Voor een minder ervaren met handvuurwapens hadden ze een beetje gelijkenis.

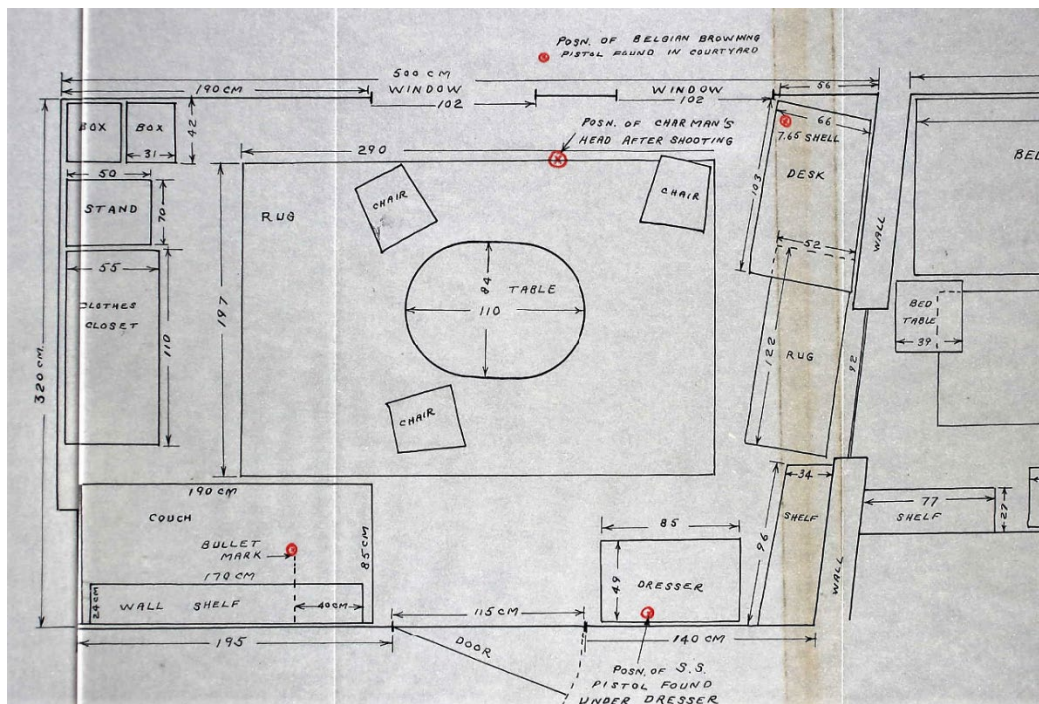
Sauer&Sohn

Namelijk de bekende Belgische Browning en een Duitse Sauer&Sohn. De laatste dus hoogst waarschijnlijk nog met één of meer patronen erin.

Indien Charman een pistool aan Griffin had gegeven was het niet uit te sluiten dat hij in plaats van zijn Browning, waarvan hij wist dat het ongeladen was, haar de Sauer&Sohn in de hand heeft gegeven.

De onderzoekraad meldde dat Griffin te verwijten viel dat zij niet de standaard veiligheidsmaatregelen had genomen bij het opnemen of aanpakken van een vreemd wapen.

Luitenant Elvidge werd verder niet benoemd, alleen in zoverre dat hij niet attent genoeg was geweest gedurende de avond. Hem had bekend moeten zijn dat een Leading-Wren minder bekend was met handwapens en dat hij op zijn minst een waarschuwing had moeten geven.

Dat de onderzoekraad de gebeurtenis uitvoerig onderzocht blijkt ook uit de plattegrond van de plaats delict.

Kamerindeling met maatvoering in centimeters, de Europese maten.

Verder vinden we in de records nog kopie van brief die een goede collega van Charman aan zijn weduwe schreef en de kopie van een brief van de leider van de Naval Show, kapitein J.P. Connolly aan haar.

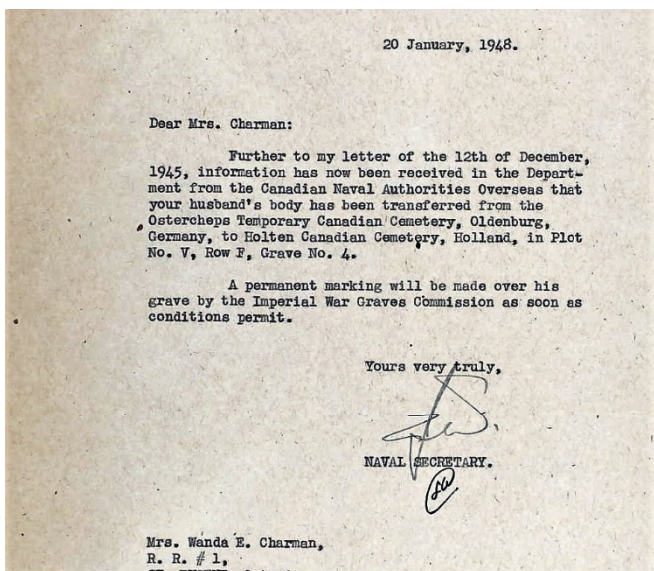
Ook is er een uitvoerige beschrijving van de begrafenis met militaire eer op een tijdelijke Canadese Begraafplaats in de buurt van Oldenburg. Hierin staat ook de melding dat Charman's broer, sergeant bij een infanterieregiment, met verlof was en pas de dag na de begrafenis in Oldenburg was aangekomen.

Zoals gebruikelijk werd het Memorial Cross, met aan de achterzijde de graving, toegezonden aan zijn weduwe en aan zijn moeder.

In 1948 werd zijn stoffelijk overschot overgebracht naar de Canadese Begraafplaats in Holten.
Hiervan werd natuurlijk ook melding gemaakt.

R.I.P.
Edgar Arthur Charman

Herman Sligman

Bronnen: O.a. Ancestry.com, wikipedia, navalandmilitarymuseum; Canada.ca; naval-history-net